

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. Благоевград, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно наказателно дело № 20221210201508 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си, със съдебен адрес:, чрез адв. П. от АК - Благоевград против Наказателно постановление (НП) № 42-0002470 от 11.08.2022 година на Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАВП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция” в размер на 3000.00 (три хиляда) лева.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление, като се твърди, че НП е издадено при нарушаване на материално правните и процесуални норми. Сочат се за нарушени разпоредбите на чл.42 т.3 и чл.57 ал.1 т.5 и т.8 от ЗАНН, както и това, че АУАН неправилно и в нарушение на чл.40 ал.3 и чл.43 ал.1 от ЗАНН е съставен в присъствието само на един свидетел. Развиват се съображения, че

нарушението не е осъществено, същото не е доказано, както и това, че случая е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Сочи се, че в случая европейското законодателство е регламентирало в Директива 2006/126/ЕО условията за издаване, подновяване или замяна на европейско свидетелство за управление на МПС, която е приложима в случая, а не Наредба № 36/15.05.2006г. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени изцяло наказателното постановление, като неправилно и законосъобразно.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател не се явява управителя, представлява се от ангажиран процесуален представител – адв. П., която поддържа жалбата, сочи доказателства в подкрепа на тезата си и излага становище по същество, включително и представя писмени бележки, като моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. Претендира присъждане на разноски по делото за един адвокат.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по същество, като с нарочно писмо изразява становище, че наказателното постановление е съобразено с материалния и процесуален закон и моли същото да бъде потвърдено. Излага писмено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Р., редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният доказателствен материал и закона, установи следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

След анализ на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С ангажираните по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен и безпротиворечив начин от фактическа страна, че на 15.06.2022г., около 16.30 ч., в офис на “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, находящ се в е извършена комплексна проверка на “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си, в качеството му на превозвач,

притежаващо Лиценз № 9394 от 05.03.2018г., валиден до 04.03.2028г., с 27 броя издадени копия от лиценза (лист 22 от делото). Проверката е възложена със Заповед № РД-12-1788 от 08.06.2022г. (лист 107 от делото) и осъществена за времето от 08.06.2022г. до 10.06.2022г. от свидетелите Е. Г.и и Г. Г., двамата служители на РД “АА” – София за проверяван периода от 01.05.2021г. до 01.04.2022г., като са проверени изискани и представени от дружеството писмени документи и са направени справки в информационната система на ИА „АА“ – София. В комплексната проверка поради големия обем на проверяваната документация били включени и лицата Б. Х. и В. Д., също служители на РД “АА” – София. Проверката е започнала с изпращане до дружеството-превозвач на Известие с рег. № 14-00-56-372 от 03.05.2022г. (лист 93-94 от делото). Установено е при проверката, че превозвачът “....“ ЕООД, с ЕИК превозвачът е допуснал да се осъществи международен обществен превоз на товари на 29.10.2021г. с маршрут Република Италия до Република Гърция, видно от ЧМР (CMR) от 26.10.2021г. (лист 88-90 от делото, ведно с превод) и тахографски лист от 29.10.2021г. (лист 30 от делото) с назначения на 05.04.2021г. и освободен на 08.11.2021г. като шофьор, който не отговаря на изискванията на психологическа годност, определени с Наредбите по чл.7 ал.3 и чл.12б ал.1 от ЗАВП и чл.152 ал.1 т.2 от ЗДВП, като не притежава валидно Удостоверение за психологическа годност за превоз на товари, видно от справка в информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – справка в Регистъра за психологически изследвания на водачите за явяване на психологическо изследване (лист 31-32 от делото) и превоза е извършен с МПС от категорията N3 с рег. № ... и полуремарке рег. №, видно от тахографски лист от 29.10.2021г. Проверяващите служители приели, че процесното дружество е осъществило нарушение, изразяващо се в допускане, като превозвач извършването на международен превоз на товари от водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, тъй като не притежава удостоверение за психологическа годност, след като е сключил трудов договор с българско търговско дружество-превозвач. За установеното нарушения на 15.06.2022г. актосъставителят Г. С. Г. съставил на дружеството-жалбоподател “....“ ЕООД, с ЕИК, в присъствието на свидетеля Е. А. Г. и упълномощеното лице, Акт за установяване на административно нарушение № 324322 от 15.06.2022г. В акта е посочено, че установеното

нарушение е квалифицирано, като административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАвП във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ и същият е връчен срещу подпис на упълномощеното лице. При връчването на акта са отразени възражения на упълномощеното лице, че не е съгласно, тъй като в Известие с рег. № 14-00-56-372 от 03.05.2022г. не фигурират тези документи и не се изисква съгласно Европейското законодателство. Писмени възражения в законоустановения срок не са постъпили. Въз основа на този акт, на 11.08.2022г. Директорът на РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАвП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, издал обжалваното Наказателно постановление № 42-0002470 от 11.08.2022г., с което за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози, във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, наложил на дружеството-жалбоподател “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози, „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лева. НП е връчено лично и срещу подпис на упълномощеното лице Десислава Иванова на 07.09.2022г., като в законоустановения срок, на 20.09.2022г. е подадена разглежданата в настоящото производство жалба с вх. № 52-00-56-6224/2/ от 20.09.2022г. по регистъра на РД „Автомобилна администрация“ – София.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с разпита на свидетелите - актосъставителя Г. С. Г. и свидетеля по установяване на нарушението и съставяне на акта Е. А. Г., които са категорични, че на посочената в акта дата, час и място при извършената комплексна проверка на дружеството-жалбоподател установили въпросното нарушение, относно липсата за конкретния водач на удостоверение за психологическа годност и извършването от същия на международен превоз на товари. Нарушението било потвърдено и от направена справка в информационната система на ИА „АА“ – София, където лицето не излязло, като такова, притежаващо удостоверение за психологическа годност за времето на извършеният курс. За това нарушени бил съставен и акт за установяване на административно нарушение и започнато административно-наказателно производство срещу дружеството-жалбоподател. Свидетелите

установяват също, че от представено за курса ЧМР и тахографски лист констатирани движение на автомобила и извършване на превоза, представляващ извършване на международен превоз. Сочат също, че превозвачът, в случая дружеството-жалбоподател изпраща шофьора на курс и затова приели, че дружеството е разпоредило извършването на транспорта, с което и реализирало нарушението, а върху тахографския лист било записано името на водача и регистрационния номер на автомобила. Свидетелите са категорични, че в случая се изисква притежаването от водача на удостоверение за психологическа годност, а не удостоверение за психическа годност.

В хода делото разпитана свидетелката, която чрез показанията си установява своето участие в проверката, като упълномощено от дружеството-жалбоподател лице, какви документи са били изискани и съответно представила на проверяващите и как е протекла проверката. От показанията на същата се установява, че в рамките на процесната проверка са съставени множество актове на дружеството, за идентично нарушение, като проверяващите били пет служителя на агенцията. Сочи също, че проверката се извършила в продължение на няколко дни, като същата била извършена в офиса на свидетелката, находящ се в Благоевград, ул.“Иван Михайлов“. Твърди, че с известието не са изисквани за представяне удостоверения за психологическа годност на водачите, както и че всички документи които били вписани в същото , били предоставени на проверяващите.

От представеното Известие рег. № 14-00-56-372 от 03.05.2022г. до превозвачът “....“ ЕООД е видно, че същото е връчено на дружеството-жалбоподател чрез пълномощника му на 11.05.2022г. в 15.11 часа, като е посочена дата и час на извършване на проверката – 08.06.2022г. от 09.30 часа. С известието е указано на проверяваното дружество да представи съответни документи свързани със всички водачи, управлявали МПС на дружеството и със самите МПС за периода от 01.05.2021г. до 01.04.2022г. , като изрично записване, че следва да се представят удостоверения за психологическа годност на водачите на товарни автомобили, чужди граждани няма посочено в известието.

От представения Констативен протокол за извършена комплексна проверка с рег. № 14-00-56-372/1/17.06.2022г. (лист 90-98 от делото) се

установява, че свидетелите Е. А. Г., Г. С. Г., Б. Х. и В. Д. , всичките служители на РД „АА“ – София извършили проверка на дружеството-жалбоподател в периода от 08.06.2022г. до 17.06.2022г., която обхващала период от 01.05.2021г. до 01.04.2022г. и въз основа на предоставените им документи и справки в информационната система на ИА „АА“ – София установили процесното нарушение, че превозвачът е допуснал извършването на международен превоз на товари с МПС – ДАФ 95.430 с рег. № ... и плуремарке с рег. № от водача с маршрут Република Италия до Република Гърция, видно от ЧМР (CMR) от 26.10.2021г., който не отговаря на изискването за психологическа годност, определено с наредба по чл.7 ал.3 от ЗАВП и чл.152 ал.1 т.2 от ЗДвП, като водача не притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Представените от проверяваното дружество документи и направените при проверката изводи се вписали в протокола, както и това, че при проверката са съставени множество АУАН.

Видно от представената разпечатка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София от 09.06.2022г. е, че при направена проверка по име е установено, че същият не е притежавал и не притежава Удостоверение за психологическа годност.

Приложени и приети като доказателства по делото са и Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС (лист 34-35 от делото) и Заповед № 110/01.04.2022г. на ИА „АА“ (лист 33 от делото), удостоверяващи материалната компетентност на издателя на наказателното постановление.

По делото е приложено нотариално заверено Пълномощно № 3588 от 09.04.2019г. на нотариус № 241 на Нотариалната камара (лист 95-98 от делото), с което “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си е упълномощило, да представлява дружеството пред органите на Министерство на транспорта, както и пред ИА „Автомобилна администрация“, с права да присъства и участва при извършването на проверки, да представя документи, да подписва и получава АУАН и НП, свързани с дейността на дружеството и други правомощия.

По делото е приложено нотариално заверено Пълномощно № 4375 от 06.08.2020г. на нотариус № 501 на Нотариалната камара (лист 27-31 от

делото), с което, в качеството си на пълномощник на “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си е преупълномощила Десислава А.а Иванова от нейно и ме и от името на фирмата да подава, да подписва и да получава документи от институциите в страната.

От представеното ЧМР (CMR) № 11320 от 26.10.2021г., представено и в легализиран превод на български език по делото е видно, че “....“ ЕООД, с ЕИК е осъществило международен превоз на товари с МПС с рег. № .../....., като товара е натоварен на 26.10.2021г. от Пиеви ди теко, Република Италия и е превозен до Неа Артика, Република Гърция.

Представена е справка за актуално състояние на действащите трудови договори към дата 01.12.2022г. в “....“ ЕООД, с ЕИК (лист 82-83 от делото), от която е видно, че е отбелязан с дата на сключване на трудовия договор – 17.12.2021г. и дата на прекратяване 04.05.2022г.; длъжност на която същият работи – Шофьор товарен автомобил (международни превози); с основна заплата 710 лева.

Представено е копие и легализиран превод на Свидетелство за управление на МПС с № 002015746 на името, роден на 25.09.1960г. в Лонгастра, Лакония, издадено от Източна Атина, Република Гърция на 01.03.2021г., с валидност до 19.08.2023г., от което е видно, че водача притежава категории: А, В, С, ВЕ, СЕ.

Представен е и легализиран превод на Президентски указ № 51/2012г. на Държавен вестник, том А 101 свидетелства за управление на МПС (лист 113-115 от делото), съгласно чл.6 от който се сочи, че за издаване на каквито и да е категории за СУМПС, се изисква заинтересованото лице да отговаря на минималните изисквания за физическа и психическа годност. Съгласно нормата на чл.7 от същият указ, подновяването на СУМПС също изисква, като задължително условие, заинтересованото лице да отговаря на минималните изисквания за физическа и психическа годност по приложение III към този акт.

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че с обжалваното наказателно постановление неправилно и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно

от ЗАВП, като е наложено административно наказание по чл.96г ал.1 предл.2 от ЗАВП.

Обжалваното Наказателно постановление е издадено в съответствие с установената за това императивна законова процедура и от компетентен орган /видно от заповед № Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС и Заповед № 110/01.04.2022г. на ИА „АА“/. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изискванията на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Оплакването, че в случая не е спазена разпоредбата на чл.57 ал.1 т.8 от ЗАНН, като наказващият орган не е посочил отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, с оглед императивния характер – вид и размер на предвиденото наказание за това нарушение, обуславя неоснователност на така формулираното възражение на защитата. Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

С обжалваното наказателно постановление от обективна страна е ангажира административнонаказателната отговорност на търговеца-жалбоподател за допуснато от него нарушение на чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП, според който законов текст, лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбата по чл.7 ал.3 и чл.12б ал.1 от същия закон и чл.152 ал.1 т.2 от Закона за движение по пътищата. Както в АУАН, така и в обжалваното НП на дружеството жалбоподателя е вменено допускане на административно нарушение по чл.7а

ал.2 предл. последно от ЗАвП. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже изложените фактически положения, възприети от същия, въз основа на които е приложил съответната санкционна норма. От събраният по делото доказателствен материал се установява по безспорен и категоричен начин, че дружеството-жалбоподател е носител на Лиценз № 9394 от 05.03.2018г., валиден до 04.03.2028г., с 27 броя издадени копия от лиценза, за осъществяване на международен превоз на товари, поради което същият има качеството на превозвач. Именно поради последното и в това си качество, търговеца в проверявания период от 01.05.2021г. до 01.04.2022г. притежава товарен автомобил ДАФ 95.430 с рег. № ... и полуремарке с рег. №, с които извършвал международен превоз на товари, както и е било в трудово правни отношения с лицето, гръцки гражданин, с дата на сключване на трудовия договор – 17.12.2021г. и дата на прекратяване 04.05.2022г., като шофьор на товарен автомобил за международни превози. По тези обстоятелства страните не спорят, поради което съдът ги приема за безусловно установени. Не е спорно, а и това се установява от приложената справка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София, че водача, гръцки гражданин, като работещ в българско търговско дружество “....“ ЕООД, към 26.10.2021г. не е притежавало удостоверение за психологическа годност, издадено му по съответния ред, установен в Република България, както и това, че същият е осъществил международен превоз на товари 29.10.2021г. с МПС с рег. № ... и полуремарке с рег. №, собственост на дружеството-жалбоподател, от Република Италия до Република Гърция, видно от представеното ЧМР за превоза. В случая обаче, водача е гръцки гражданин, не притежаващ удостоверение за психологическа годност, издадено в Република България, но същият притежава валидно СУМПС, издадено от компетентните органи на Република Гърция. Съгласно разпоредбата на чл.151а от ЗДвП, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл.151 от ЗДвП. Свидетелството за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република

България, когато свидетелството е издадено от държава – членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по Споразумението на Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, съгласно чл.161 т.5 от ЗДвП. Доколкото в случая не е установено водачът да има статут на постоянно или продължително пребиваващ на територията на Република България, то за него, не е налице задължение или необходимост да поиска замяна на издаденото от компетентните органи на Република Гърция СУМПС с българско такова, с оглед предвидената в чл.11 от Директива 2006/126/ЕО и в хипотезата на чл.162 ал.6 от ЗДвП. Видно от разпоредбата на чл.1 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. е, че сред лицата, за които се определя изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания, липсват чуждестранни граждани – с изключение на чужденците, дългосрочно пребиваващи в Република България, и българските граждани с чуждестранни свидетелства за управление на МПС. Именно поради факта, че водача, извършил международния превозна товари за сметка на дружеството-превозвач е извън тази категория чужденци, той изобщо не е субект на Наредба № 36 от 15.05.2006г. и неговото валидно СУМПС за съответните категории, на територията на Република България, с оглед разпоредбата на чл.161 т.5 от ЗДвП, удостоверяват и психологическата му годност, като водач на превозно средство за превоз на товари за срока на административна валидност на свидетелството. Водачите, осъществяващи международен превоз на товари са длъжни да представят удостоверение за психологическа годност тогава, когато удостоверяването на такава не е част от придобитата правоспособност за управление на МПС за дадена категория.

Именно с оглед на изложеното, съдебният състав счита, че не се доказва от обективна страна, че дружеството-жалбоподател е осъществило вмененото му при допустителство административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАвП, което обуславя незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, водещо като правна последица до неговата отмяна.

Предвид гореизложеното и на основание чл.63д от ЗАНН (изм. ДВ бр.94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г.), след като установи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съдът намери искането на защитата за присъждане на разноси по реда на АПК за основателно, поради

което същото следва да бъде уважено. Така претендираните разноси от страна на дружеството-жалбоподателя “....“ ЕООД, с ЕИК в размер на 590 (петстотин и деветдесет) лева съдът намира за допустима, основателна и доказана по размер. Видно от приложения договор за правна защита и съдействие и платежно нареждане за кредитен превод от 23.09.2022г., същите са заплатени напълно и в брой на адвокат П. и са в размера съответен на посочения в чл.18 ал.2 във връзка с чл.7 ал.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към Закона за адвокатурата, заявени са и се претендират от защитата в съдебно заседание, поради което и съдът прие претенцията за основателна за посочения размер.

Водим от горното и на основание чл.58д от ЗАНН във връзка с чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 42-0002470 от 11.08.2022 година на Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАвП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си, за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция” в размер на 3000.00 (три хиляда) лева.

ОСЪЖДА административно-наказващият орган Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София да заплати на “....“ ЕООД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от управителя си, сумата 590 (петстотин и деветдесет) лева, представляващи направените в хода на съдебното производство разноси за един адвокат.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____